

Book Review: Αντίκτυπος - Σαρα Ντάρερ Λίτμαν

Συντάχθηκε στις 11 Ιούλιος 2016.

Ο «Αντίκτυπος» της Σάρα Ντάρερ Λίτμαν είναι κάτι πολύ περισσότερο από ένα απλό, εφηβικό μυθιστόρημα. Η συγγραφέας επιλέγει να μας μιλήσει για ένα φλέγον ζήτημα που απασχολεί τις σύγχρονες κοινωνίες και το κάνει με τρόπο απλό, ζωντανό και πολύ ουσιαστικό.

Το θέμα του βιβλίου είναι το bullying ή αλλιώς ο εκφοβισμός, τόσο σε σχολικό επίπεδο όσο και στο Διαδίκτυο (κυβερνοεκφοβισμός). Η 15χρονη Λάρα γνωρίζει τον Κρίστιαν στο facebook και τον ερωτεύεται χωρίς να έχουν συναντηθεί ποτέ από κοντά. Όταν ο Κρίστιαν την ταπεινώνει δημόσια στη σελίδα της και πολλοί συμμαθητές της μπαίνουν κι αυτοί στον χορό των κακόβουλων πειραγμάτων και προσβολών, η εύθραυστη ψυχολογικά Λάρα θα βρεθεί στα πρόθυρα της κατάρρευσης με απρόβλεπτες συνέπειες.

Το βιβλίο παρουσιάζει μεγάλο ενδιαφέρον και πάνω απ'όλα προβληματίζει. Ως εκπαιδευτικός, ένιωσα πως με αφορούσε άμεσα και θεωρώ πως όλοι οι μαθητές, γονείς και εκπαιδευτικοί πρέπει να το διαβάσουν. Η πολυπρόσωπη αφήγηση μάς επιτρέπει να εμβαθύνουμε στις σκέψεις και τα συναισθήματα πολλών ηρώων: του θύματος του εκφοβισμού, αλλά και του θύτη, που δεν είναι χαρακτήρας μονοδιάστατος, αλλά διαθέτει ανθρώπινα χαρακτηριστικά και κίνητρα που ο καθένας μας μπορεί να αναγνωρίσει, όπως ο ανταγωνισμός και ο φθόνος. Απλώς, οι περισσότεροι από εμάς -ευτυχώς- δε θα φτάναμε τόσο μακριά.

Αποκαλυπτική είναι και η αφήγηση από την πλευρά των μικρών αδερφών των δύο ηρωίδων, που συχνά αποτελούν τις παράπλευρες απώλειες, καθώς οι γονείς εστιάζουν την προσοχή και το ενδιαφέρον τους στο παιδί που αντιμετωπίζει το πρόβλημα και αγνοούν ως ένα βαθμό τις ανάγκες του άλλου τους παιδιού. Βλέπουμε επίσης πώς συχνά οι γονείς δίνουν έμφαση στο κυνήγι της καριέρας και παίρνουν επιπόλαιες αποφάσεις: στον «Αντίκτυπο» υπήρξαν σκληρές στις οποίες οι έφηβοι πήραν σωστότερες και ωριμότερες αποφάσεις από τους ενηλίκους.

Η συγγραφέας χρησιμοποιεί γλώσσα απλή, απολύτως ταιριαστή με τις ηλικίες των ηρώων και αποδίδει με πολύ επιτυχημένο και πιστευτό τρόπο τις σκέψεις ενός κοριτσιού με κατάθλιψη. Ο ρυθμός της αφήγησης είναι γρήγορος και οι εξελίξεις δεν αφήνουν τον αναγνώστη να χάσει το ενδιαφέρον του.

Τέλος, πολύ σπουδαίο είναι το μήνυμα που περνά η Σάρα Ντάρερ Λίτμαν στον αναγνώστη με την ιστορία αυτή. Προσωπικά, δεν είμαι οπαδός της άποψης ότι τα βιβλία θα πρέπει να περνούν μηνύματα, αλλά χαίρομαι που το συγκεκριμένο μυθιστόρημα με το συγκεκριμένο θέμα αφήνει αυτήν την αισιόδοξη νότα στο τέλος. Ότι, δηλαδή, όσο δύσκολα κι αν φαίνονται τα πράγματα, όσο χαμηλά κι αν πέσει κανείς, όσο σκοτεινό κι αν φαντάζει το μέλλον μπροστά του, πάντα έρχονται καλύτερες μέρες αρκεί να το πιστέψει και να ζητήσει βοήθεια. Όπως γράφει και η ίδια η συγγραφέας: «Ορισμένοι πιστεύουν πως το να ζητήσεις βοήθεια είναι δείγμα αδυναμίας, αλλά εγώ δε συμφωνώ. Το εξυπνότερο, το πιο δυνατό πράγμα που μπορεί να κάνει ένας άνθρωπος είναι να γνωρίζει πότε να ζητήσει βοήθεια».

Ελίζα Νάστου